

ternes gætterier om andre spekulanter kortsigtede adfærd».

James Tobin, nobelprismodtager i økonomi, har foreslået at lægge en international og ensartet skat på isolerede valutatransaktioner (herunder futures og optioner). En skat på 5 promille på valutatransaktioner vil ifølge Tobins beregninger markedsmæssigt svare til en 4 pct. forskel i årlig rente på tremånederspapirer. Afgiften ville altså allerede ved denne beskedne størrelse være tilstrækkelig til at stoppe hovedparten af de spekulative kapitalbevægelser, samtidig med at den vil være så lille, at den ikke vil være en hæmsko for almindelig varehandel.

Provenuet af afgiften vil efter Tobins vurdering fra starten være på ca. 1,5 billioner US-dollars med en faldende tendens med tiden. Tobin foreslog, at beløbet blev brugt til løsning af internationale opgaver gennem internationale organer.

Disse opgaver er det desværre kun alt for let at komme med ideer til. Lad os bare nævne fattigdomsbekæmpelse, den globale miljømæssige omstilling og FN's fredsbevarende arbejde som eksempler på gi-

gantiske opgaver, der i dag hæmmes afgørende af manglende finansiering.

Efter SF's opfattelse er det på tide, at diskussionen om demokratiernes modtræk mod spekulanternes magt sættes på dagsordenen.

SF erkender, at det er en international opgave, fordi en isoleret dansk afgift på valutahandel ikke har nogen mening, når der er frie kapitalbevægelser.

En afgift skal omfatte ikke bare hele OECD, men alle betydende finansielle centre i verden, uanset hvor de måtte befinde sig.

SF foreslår, at den danske regering tager hul på debatten ved at stille forslag i Det Europæiske Råd og i andre internationale fora, hvor der er mulighed for at fremme synspunkterne.

Forslagsstillerne gør sig ingen forestillinger om, at den internationale beslutningsproces er hverken let eller hurtig.

Men nogen skal starte med at stille forslaget. Den danske regering får chancen for det gennem vedtagelsen af nærværende beslutningsforslag.